

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ CREȘTINĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL:

Pe un an 180 Lei, pe 6 luni 95 Lei
In străinătate 400 Lei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad, B-dul Regele Ferdinand No. 65

Inscris la Trib. Arad secția III.

No. 6/1939

Girant responsabil: N. ONCU

Răsărit de viață nouă

de Alexa Popovici

„Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine”. Apoc. 3:20.

Omul e coroana creației lui Dumnezeu. Căderea în păcat însă l-a dus la faliment. Culmile pe cari trebuie să ajungă au devenit niște vâgăuni ale neajunsurilor, chinurilor și amărăciunilor. Pagina fericirii a fost întoarsă. Razele divine oprite de norul păcatului. Omul deci a fost izolat de Dumnezeu.

O mamă spunea cineva, nu-și uită pe copiii ei. Cu atât mai puțin Dumnezeu. El ne-a creat pentru El, pentru bucuria și slava Sa. Deaceia în dragostea și plăcerea Sa, El L-a trimis în lume pe Domnul Isus, să ia asupra Sa toate păcatele noastre să le ducă la cruce, și în sângele Său, să ne curățească pe noi de orice păcat. Și Domnul Isus și-a îndeplinit această misiune cu prisosință.

Astăzi orice păcătos poate fi mântuit prin acceptarea Domnului Isus, prin primirea Lui în inima Sa. „Dar tuturor celor ce cred, adică celor ce L-au primit, li s'a dat dreptul să se numească copiii ai lui Dumnezeu” Ioan 1:12). Omul poate fi readus din nou la starea binecuvântată dela început. Textul nostru e minunat de frumos și clar în privința aceasta. Să ne gândim câtă bogăție și frumusețe cuprinde el.

Persoana dela ușă

„Eu”, spune Domnul Isus, „sunt la ușă și bat”. Câtă umilință pentru noi? Ce mare dragoste, ca pentru niște ființe ca și noi să desbrace gloria și măreția și să vină să bată la ușa inimei noastre, să

aștepte acceptarea sau refuzul nostru!

El e Dumnezeu în Hristos. Cel ce a creat și susține toate lucrurile, e la ușa vieții și a inimei tale așteptând. Ah suflete al meu, de câte ori nu ți-ai dat seama de aceasta?

Portijă de casă românească

„Bate, bate, la ușă...”

„Oare cine să fie? —

„Un străin, dar ce minunat!

„Totmai ca și un împărat.

„Suflete al meu grăbește,

„Deschide-i ca să intre.

În dorința Sa de a ne mântui, **Dumnezeu vine la noi și ne îmbrățește cu Harul Său.** „Eu stau la ușă și bat...” spune Domnul. Pentru a predica Evanghelia, pentru a boțea și învăța sunt trimiși credincioșii Lui, pentru a da mântuirea vine El personal. Vom putea oare

noi în aceste clipe să ne dăm seama de acest fapt? Vom putea oare noi pătrunde în adâncul acestui verset? Dumnezeu la inima noastră, la ușa vieții noastre? Un sfânt dacă ar fi venit ar fi fost mult. Un arhanghel prea mult. Dar, El să vină, El să stea și să ciocănească? O Doamne minunate sunt cărările Tale, și pline de binecuvântări lucrurile Tale!

Interesant și plin de miraj e faptul că **El e aproape de noi.** El nu e în depărtatele slăvi albastre, pierdut în necuprinsul zării, ci e tocmai la ușa inimii noastre.

Priviți apoi la ce **mare răbdare are El.** „Eu stau la ușă și bat...” — spune glasul Lui. Aceste două cuvinte: „stau” și „bat” ne descoperă că El s'a postat lângă noi, a ciocănit la ușă și are răbdare să vadă atitudinea noastră. Dar scumpul meu, să nu te înșeli însă, crezând că El va sta veșnicia întreagă. Nu, ci El va sta numai până îți cunoaște atitudinea. Și aceasta ți-o cunoaște destul de repede. La scurtă vreme după ciocănirea Lui, tu te pronunți, ori cu da, ori cu nu. Și chiar dacă taci, totuși El pătrunde înlăuntrul tău și descopere ceace vei face. Pe El nu-l vei putea înșlea, El nu se lasă să fie batjocorit. „El rabdă îndelung, nevrând moartea celui păcătos, „dar știe să pedepsească pe cel ce persistă în păcat.

E iarăși **fermecător caracterul căutării.** Toate religiile au imaginat pe om căutând el pe Dumnezeu, creștinismul însă e tocmai contrarul, El are făgăduința că Dumnezeu caută omul. Vă adu-

(Continuare în pag. 3-a)

Farul Creștin

Foarte religioasă

Apare sub îngrijirea unui comite:

Anul IX. Nr. 45 Sâmb. 8 Noembrie 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 180 lei, pe 6 luni 95 lei.
In străinătate 400 lei.
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 65
Casier: N. ONCU Arad, Str. Blăniuziei 4

DELA REDACȚIE

Din mai multe părți am primit diferite scrisori de apreciere a revistei noastre. Cei ce ne scriu ne arată în cuvinte calde ceace simt ei când primesc Farul. Ne bucurăm că strădania noastră de a face din revista noastră o foaie cât mai utilă și folositoare a găsit ecou în inimile cititorilor noștri. La începutul anului am jăgăduit că vom căuta să scriem articole cât mai bune și de interes general. Astfel am publicat unele articole în care am adus lumină, în problema spiritismului și vrăjitoriei, astologiei, etc. Acum publicăm o serie de articole ca studiu asupra unora din cele mai grele probleme din cartea lui Daniel. Sperăm că cititorii noștri urmăresc și prin ceace scriem se adâncesc tot mai mult în învățătura Bibliei.

* * *

Mulțumim fraților pentru ajutoarele trimise revistelor noastre. Confirmăm primirea sumelor de mai jos: Pop Ioan, Seilin, jud. Arad 300 lei; Tocarina Valentin, Rădăuți, 200 lei; Ilie Bărbulescu, Craiova, 500 lei; Cristea Nicoleta, Sâsciori, 50 lei; Ilie Andrei, Sebeșel, 50 lei; Nic Tofan, Dorohoi, 150 lei; Biserica Baptistă, Goleș, 200 lei; Ioan Voina, Sânlămăria, 50 lei; Gruia Marișii Macău, Hașeg, 60 lei; Romulus Popescu, Curtea, 215 lei.

Suntem siguri că Domnul va răsplăti din bogatele Sale binecuvântări tuturor celor ce fac bine pe pământ.

* * *

George H. Stalker, episcopul metodist din Detroit, mort acum câțva timp care pastorea și o biserică cu peste 1000 de membrii a avut o memorie excelentă. Se spune că el se putea mândri că știe numele fiecărui membru al bisericii, și putea saluta orice străin la a doua vizită.

Ce gândește Dumnezeu despre mine ?

de I. Bucur

Iată o întrebare foarte însemnată, pentru că de ea atârână viața sau moartea, fericirea sau osânda veșnică. Ți-ai pus tu vreodată, cititorule, această întrebare?

Dar poate că zici: „De ce să mi-o pun? Eu sunt mulțumit cu mine însumi și cu Dumnezeu”. Da? Dar este și Dumnezeu mulțumit cu tine? Nu ceea ce poți tu să gândești despre Dumnezeu este lucru însemnat, ci ceea ce gândește Dumnezeu despre tine. Ce preț au gândurile tale, când ele te înșală? Ce folosea celor din Laodicea (Apocalipsa, capitolul 3) să gândească fiecare despre sine așa: Sunt bogat, m'am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic” — când Domnul a trebuit să le spună: „Nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol?”

Mii și mii de oameni care își zic creștini nu și-au pus niciodată întrebarea: ce gândește Dumnezeu despre mine? Ei sunt mulțumiți cu ei înșiși și vorbesc ca cei din Laodicea. Răul din inima lor și din viața lor nu le-a dat niciodată de gândit și nici prin minte nu le trece că ar trebui să trăiască altfel. Dacă cei din jurul lor sunt mulțumiți cu ei și dacă răul care este și lucrează în ei rămâne pe cât se poate acoperit, ei își zic: „Ce ar putea să supere pe Dumnezeu? Doar nu va ține Dumnezeu seama de toate nimicurile!” Ah, omul nu vrea să cugete la dreptatea și la sfințenia lui Dumnezeu, ci se mulțumește să privească lucrurile doar la suprafață! Să fie respectat de cei din jur și să fie laudat de urmași, iată cea mai înaltă țină pe care o cunoaște. Cât de întunecată și de oarbă este inima omenească și cât de depărtată este ea de Dumnezeu!

Dar tu, cititorule, vrei să auzi ce gândește Dumnezeu despre tine? Nu zice cum zic atâția: „Așa nu poate s'o știe nimeni”. Nu. Tu poți să știi ce gândește Dumnezeu despre tine, pentru că El, care a făcut gura, ne-a vorbit; și ceea ce ne-a vorbit El, se află în cartea numită Sfânta Scriptură (Biblia sau Cuvântul lui Dumnezeu).

Dacă iei în mână această carte, chiar dela cele dintâi pagini ale ei afli ce zice Dumnezeu despre om, deci și despre tine. El spune că toate gândurile din inima omului și toate ticlurile de acolo sunt rele în toate zilele (Genesa 6.5).

La aceasta poate că răspunzi: „Vorba aceasta este pentru oamenii cu totul răi și stricați”. Nu este așa. Ascultă altă vorbă a lui Dumnezeu: „Nu este nicio deosebire, fiindcă toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu... Nu este niciun om neprihănit, niciunul măcar... Toți s'au abătut și au ajuns niște nețrebălici... nu este niciunul care să facă

binele, niciunul măcar” (Epistola către Romani, capitolul 3).

Iată, cititorule, ce zice Dumnezeu despre tine. Recunoști tu drepte cuvintele Lui? Ești incredințat că așa este? Zici tu oare: „Da, este adevărat, sunt un păcătos, un mare păcătos, care merită osânda veșnică”?

Atunci vei dori negreșit să ieși din această stare și să scapi. Ei bine, dacă vrei lucrul acesta cu tot dinadinsul, află că tot Dumnezeu mai spune în Cuvântul Său că El nu voiește moartea păcătosului, ci voiește ca păcătosul să se întoarcă la El și să trăiască Pentru aceasta El a dat pe Fiul Său, pe Domnul Isus Hristos, să moară pe cruce pentru noi. Pedepsa care ni se cuvenea nouă pentru păcatele noastre a luat-o El asupra Sa, pentru ca astfel păcatele să-și primească osânda, iar noi păcătoșii să putem primi iertarea în dar, prin credință. Cine crede deci în Domnul Hristos ca în Cel care a fost răstignit pe cruce pentru noi și a murit și a înviat pentru noi, acela are păcatele iertate și nicio osândire nu-l mai așteaptă. (Epistola către Romani, capitolul 8, stih 1). Fericit că a aflat iertarea în sângele Domnului Hristos, sânge care a curs pe cruce pentru noi, credinciosul trăiește de atunci o viață nouă, în care urăște păcatul și în care îi place numai voia lui Dumnezeu. Dumnezeu întărește această stare prin Duhul Sfânt, pe care-l dă celor ce ascultă de El, și prin cuvinte pline de har: „Nu-Mi voiui mai duce aminte de păcatele și de fărâdelegile lor” (Epistola către Evrei 10:17).

Câtă fericire este să fii mântuit pentru totdeauna, scăpat de păcat și de osândă, de vină și de pierzare, și să umbli în înnoirea vieții, slujind Dumnezeului viu și adevărat, și așteptând din ceruri pe Fiul lui Dumnezeu! Epistola întâia către Tesaloniceni, capitolul I.

Și acum, cititorule, ce ai de gând să faci? Îți vei include oare inima față de chemarea lui Dumnezeu, care pentru jertfa de pe cruce a Domnului Hristos, este gata să-ți ierte toate păcatele și să te primească înaintea Sa ca pe un copil al Său. mântuit și răscumpărat? Gândește-te bine! Dacă rămâi mai departe în păcatele tale, ducând o viață în care El nu este Stăpânul de care necurmat ascuți, înseamnă că disprețuești mântuirea Lui; și dacă trăiești nemântuit și mori nemântuit, partea ta nu este decât întunerecul cel mai dinafară, departe de fața lui Dumnezeu, toată veșnicia.

După părerea ta și a celor ce te cunosc, poți să fii om cumsecade, cinstit, (Continuare în pag. 5-a)

„Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată”. Ecl. 12:14.

Răsărit de viață nouă

(Urmare din pag. 1-a)

ceți aminte de pilda cu păstorul care își caută oaia rătăcită? Vă amintiți de femeia care își căuta drahma pierdută? Așa ne caută pe noi Dumnezeu. Și iată ne-a aflat, s'a apropiat de noi e la „ușă” și bate, așteptând ca noi să-L primim. Să-L primim pe El? Are El nevoie de inima sau de viața noastră ca de un refugiu? Nu, de loc nu, vom vedea aceasta mai târziu. De ce ne caută Dumnezeu pe noi? Pentru că noi nu-L putem căuta pe El. Gândiți-vă, Dumnezeu atotșfânt în cer și omul plin de păcate pe pământ. Putea omul să pătrundă în cer? Se putea el ridica din halul murdăriei nelegiuirii? Nu, niciodată. Dumnezeu însă a venit El la noi. Popoarele păgâne au avut și au iluzia că prin sistemele lor de tortură personală, prin morala și filosofia lor se vor putea curăți de păcate și obține în felul acesta favoarea lui Dumnezeu. Și această idee greșită e foarte răspândită azi chiar și la creștini. Și ei, foarte mulți, cred că prin diferite chinuri personale la care supunem corpul, prin diferite reguli de morală, se va putea căpăta mântuirea. Niciodată însă nu. Omul nu se poate apropia el de Dumnezeu, ci Dumnezeu se apropie de el.

Observând bine textul vom descoperi

intenția Sa.

El vrea să ne dea harul după care au lăncezit sufletele noastre după care a căutat omenirea veacuri de-a rândul, să ne dea mântuirea de toată vinovăția păcatelor noastre.

Notati însă bine că **limbajul folosit aici e la timpul prezent.** „Eu stau la ușă și bat...” acum, în clipa aceasta. Nu mâine, peste o săptămână sau la anul viitor, ci acum. Suflete al meu, vreau să fi conștient că în această clipă lângă ușa inimii tale e Isus, ascultă cum ciocănește la ușă.

Gândul Domnului Isus e să **întră înăuntru.** De ce? Iată scumpii mei de ce vrea Domnul Isus să intre în inima noastră. Prezenta Sa alungă pe cel rău. Până nu intră în viața noastră Domnul Isus, noi suntem robiți și întrebuițati de păcat. Imediat însă ce vine El, cel rău e nevoit să plece.

Ați văzut vreodată inima omului? E o cârtică atât de minunată! Autorul ne arată acolo cum la intrarea Domnului Isus, Diavolul a plecat și s'a dus. Apoi numai când El a intrat în inimă ne poate cârmui. Niciun căpitan nu a putut să-și cârmuiască vasul în largul mării, stând la uscat. El trebuie să fie acolo pe vapor, în camera de comandă. Prin El vom fi în Tatăl. El e linia de legătură între noi și Dumnezeu.

Iarăși, intenția Lui e să **încheie prietenie cu noi.** În răsărit e obiceiul că numai prietenii mânăncă împreună. De exemplu dacă doi înși stau la o masă și frâng împreună pâinea, de atunci încolo ei vor fi prieteni. Și observați că Domnul Isus a știut probabil de acest obicei, și El spune, că după ce va intra înăuntru, „voi cina cu el și el cu Mine”. Adică din clipa aceea vor fi prieteni. Ah și ce mare nevoie avem noi de o prietenie! Și cu atât mai mult cu cât prietenia lui Isus e binefăcătoare, caldă și sinceră.

Apoi, priviți că **Domnul Isus vrea o prietenie reciprocă.** „Voi cina cu el și el cu Mine”. Adică Eu îi voi acorda lui prietenia, și el îmi va acorda Mie prietenia lui. El vrea să fim sinceri și noi cu El, credincioși, plini de dragoste, să fim și noi față de El cu a fost El față de noi. Ce ideal mare! Isus râvnește prietenia noastră. Eu îi voi fi prieten, vrea să spună Domnul Isus, dar vreau ca și el să-Mi fie prieten. Suflete al meu, atunci când ești în durere, în neazuri sau neajunsuri, dorești așa de mult ca Domnul să te iubească și să-ți arate dragostea față de tine, dar tu îl iubești pe El? Este între tine și El o prietenie reciprocă?

Și dacă vom privi în ansamblu textul nostru vom vedea acolo și

libertatea alegerii noastre.

Niciodată Dumnezeu nu a forțat pe oameni să primească mântuirea. El întotdeauna a păstrat libertatea acordată omului. L-a lăsat absolut independent. Acesta era un drept sfânt și mare, pe care El nu i l-a răpit.

Intrarea și înțiprietenirea cu Domnul Isus e **legată de o dublă condiție.** Aceste condiții sunt ară-

tate în cuvintele: „ascultă” și „deschide”. Dealtfel aceste cuvinte pot fi luate primul ca și cauză, iar al doilea ca efect. Căci omul numai după ce ascultă va deschide. Iată scumpul meu că tu trebuie să ascuți, să fi atent. Privește în paginile Bibliei, în versul cântării, în șoapta Duhului, în frumusețile naturii, în roua dimineții, în scânteierea răsăritului și apusului de soare, în focul fulgerului din nor, etc., și ascultă, să vezi nu cumva e glasul, e ciocănitul lui Isus la inima ta? În această clipă, o broșură, o vorbă a cuiva, vezi nu e bătaia dela ușa inimii tale? Ascultă și apoi deschide.

Și numai după ce acestea au fost făcute, numai atunci El va intra. Acest lucru ni-l dă sensul cuvântului „dacă”. Domnul Isus spune clar, că dacă auzim și deschidem, El va intra... Cu alte cuvinte totul atârnă de noi. Acest lucru ne mărește responsabilitatea noastră în ziua judecării. Dacă nu aveam libertate, ne găseam o desvinovățire, dar așa nu. Dar slavă lui Dumnezeu că ne-a dat libertatea alegerii. Sufletele noastre însetează după Dumnezeu, și e sigur că imediat ce auzim glasul Lui, îi deschidem, așa cum a deschis tatăl poarta fiului său. Sufletele noastre răspund chemării Sale.

Deci **acceptarea lui Isus e voluntară.** Numai acel care vrea să deschidă va face acest lucru, iar cine nu vrea, își va păstra și pe mai departe inima zăvorâtă și citadelă a păcatului. Prietenul și fratele meu nu există forță în lumea aceasta, care să te forțeze să-l accepti pe Isus. Creștinismul nu poate face compromisul de ași recruta membrii cu biciul. Totul trebuie să se facă în mod voluntar.

Zina de azi e încă o ocazie ca să-L primești pe Domnul Isus în viața ta și prin El să ai răsărit de viață nouă în traiul tău. Nu stie nimeni dacă această ocazie va fi și mâine, dacă Isus nu cumva ti-a văzut atitudinea de azi și să plece dela tine. Caldura dragostei mele te roagă să deschizi ușa inimii tale și să-L primești pe Domnul Isus.

Aducem la cunoștință că avem numerele din Farul pe acest an, apărute până acum. Cei ce doresc să le aibă, le pot comanda dela redacție. Numerele dintr-o lună costau 10 lei, sau de pe întreg anul 120 lei.

Scrisori de azi

Scrisoare către Macedoneanul din vis

Dragă frate,

Am primit oferta Dvs. pentru a veni în Macedonia și să vă ajut. Ea a fost o surprindere pentru mine. V-ași ruga însă să mă scuzați și să nu vă surprindă faptul că înainte de a mă hotărâ asupra ofertei Dvs., ași vrea să cunosc unele lucruri de mare importanță.

Întâi oferta e făcută numai de Dumnezeu personal, și eu nu pot conta pe o singură persoană. Ar fi bine să faceți un proces verbal pe care să-l semneze toți membrii.

Ași dori iarăși să știu dacă mă chemați pentru un singur loc sau pentru mai multe locuri unde se predică Evanghelia. Căci eu sunt un om suferind și ducă se cere să merg în mai multe locuri, să fiu nevoi să alerg, atunci de sigur că nu pot accepta.

Mă e important și faptul să știu ce o nume se vor mi se oferă. Eu nu predic Evanghelia pe bani, dar în orice caz și banul e o necesitate în viață, fără el nu se poate, deaceia eu ași vrea să știu și aceasta. Și nu trebuie să uitați că eu nu sunt un propovăduitor de rând, unul pe care îl veți putea mulțumi cu orice, ci eu sunt unul din membrii sinedriului. Și nu se poate nimeni avânta într-o astfel de misiune fără a avea siguranța măcar de traiul vieții.

Nu mi-ați spus în oferta Dvs. nimic despre libertatea de care am absolută nevoie. Eu trebuie să știu dacă sunteți liberi, dacă se poate predica fără riscuri, dacă lucrarea Evangheliei e privită bine și nu sunt împotriviți. Eu voi fi în Macedonia un străin și nu ași dori să fiu pus în situații complicate.

Și trebuie să vă a'rag atenția și asupra faptului că eu va trebui să văd atitudinea fraților din Damasc, Antiohia și Ierusalim și numai după aceasta să mă pot decide. Pentru orice caz, vă rog să-mi comunicați cele de mai sus pe adresa fr. Simon Petru, Ierusalim.

Mai adaug încă și faptul că am nevoie de două luni pe an concediu, de refacere.

În încredințarea că îmi veți înțelege gândurile, vă salut în Domnul.

Cu dragoste:
PAVEL din TARS

Scrisoarea de mai sus nu a fost scrisă niciodată de Ap. Pavel. Dar dacă ea ar fi fost scrisă ce s'ar fi ales de noi cei din Europa? Ce deosebire între credincioșii de atunci și noi, cei de azi! Noi am fi scris scrisoarea de mai sus, el însă n'a ezitat, el a plecat, s'a jertfit și a predicat Evanghelia. Pe noi nu ne-a chemat nimeni? Nouă nu ni s'a cerut de nimeni Evanghelia? Nu a fost niciun glas de pierduți, de oameni nemântăiți?

Puterea credinței

Un evanghelist a povestit următorul fapt: „Mă duceam în America pentru prima dată, sunt câțiva ani, cu un căpitan de vapor, care era omul cel mai devotat pe care l'aș fi cunoscut vreodată. Când am fost aproape de Tera-Nova, el mi spuse: Domnule, ultima dată când am făcut aceas'ta traversare a oceanului, sunt vreo cinci săptămâni mi se întâmplă un lucru care îmi răsturnă toată viața mea creștinească. Avem pe bord pe Domnul George Müller, din Bristol. Într-o zi când din cauza ceței dese am petrecut 24 ore pe puntea vaporului, Dl. Müller mă acostează și îmi spune: Căpitane, trebuie să vă spun că trebuie să fiu la Quebec, Sâmbătă după amiază. — Este imposibil, i-am răspuns eu. — Foarte bine. Dacă corabia Diavole nu poate să mă ducă, Dumnezeu va găsi alt mijloc ca să fiu acolo. Eu nu mi-am călcat niciodată cuvântul și niciunul din angajamentele mele de cincizeci și șapte de ani. Să mergem în cabină ca să ne rugăm.

„Eu mă uitai la acest om, întrebându-

mă din ce casă de nebuni putea să fi eșit — Dar Dl. Müller, îmi spusei eu, vă dați seama de desimea ceței? — Nu, îmi spuse el, ochii mei nu se uită la ceață, ci la Dumnezeu viu care conduce cursul victiei mele.”

„Îl întovărășii în cabină. Când el a terminat, eu voiam să mă rog, la rândul meu; dar el, punând mâna sa pe umărul meu, îmi spuse: Mai întâi, Dl. nu credeți că El VREA S'O FACE: și în al doilea rând, eu cred că EL A FĂCUT-O. Urcăți-vă căpitane și veți vedea dacă ceața a dispărut! Mă urcai. Într'adevăr, nu mai era nici o urmă de ceață.”

LIEJANU

Fiecare elev din Școala Duminicală să aibă la el calendarul biblic pe 1942.

Se poate comanda imediat, costă 5 lei bucate, dela Depozital de Literatură. Comenzile se fac contra ramburs.

Muntele viziunii

O mamă, care acum era bătrână povestea că de mult când ea era o mamă tânără, avea foarte mult de lucru. Era noră într-o familie numeroasă și trebuie să muncească foarte mult. Eram mereu ocupată în vale — spunea ea. Și se întâmpla uneori că mă enervam peste măsură, începeam să țip, să mă cert cu toți din calea mea, atunci repeede mă duceam într-o cămăruță, mă așezam pe genunchi și îi spuneam lui Isus totul. Acolo era „Muntele viziunilor”. Dacă nu ași fi avut acest munte, m'ași fi pierdut în valurile vieții.

Nimicuri de azi

Să fi mare pe pământ și mic în cer.
Să înveți pe alții și să nu știi tu.
Să preținzi dela alții și să nu faci tu.
Să inspire numai frică și de loc mângâiere și încredere.

Să te mândrești cu vorbele murdare și să te rușinezi de cele stinte.

Să întri cu fruntea senină într-o cârciumă și pe ascuns și cu teamă într-o biserică creștină.

Să citești toate cărțile murdare și stricale și să nu știi Biblia.

Să te îngrijești de toate numai de suflet nu.

Vorbe cu tâlc

Fi atent la oamenii cu cari te-ai împrieteni.

Nu baljocorî pe cel sărac pentru că răzi de făcătorul lui.

Nu fi grabnic la mânie, ci rabdă.

Înțelepciunea clădește, nebunia dărâmă. Munca aduce belșug, lenea sărăcie.

Nu pândi să faci rău fratelui tău, ci folosește orice prilej să-i faci bine.

Nu lăsa limba fără frân, vei ajunge fără cinstă, încredere și de răs.

Cine e credincios în puține e vrednic să i se încredințeze și multe.

Dreptul nu se sperie de judecată, v'novotul a neliniștit și plin de teamă.

Indoelnicul e ca un nor purtat de vânt.

Mincinosul e urât de oameni și pedepsit de Dumnezeu.

Păcatele distrug trupul și chinuesc sufletul.

„Cum cerbul dorește izvoarele cu apă așa Te dorește sufletul Meu pe Tine Dumnezeule”. (din Psalmii lui David).

„Numai legați de stânca veșniciei nu vom fi luați de furtuna vieții și păcatului”. (Credinciosul Domnului).

„Dă-mi această apă, ca să nu mai vin și să scot dela această fântână”. (Samariteanca).

Scrisori de Duminică**Insufleţirea credincioşilor**

Cineva îmi spunea zilele trecute că se simţea foarte mult cum credincioşii Domnului dealungul veacurilor, trecând prin călea şi atâtea greutăţi, prigoane, persecuţii, timpuri de adevărată vânătoare după cei ce credeau şi totuşi ei în astfel de timpuri erau plini de bucurie, plini de sufleţire şi nu au dat un pas înapoi. În ultimul timp cei ce fac filme, s'au gândit să facă şi ceva despre creştinism. În aceste câteva filme, (pentru că se pot număra pe degele) se arată prigoana nebună împotriva celor ce urmau Domnului Isus. Sunt arătate scene că ei erau duşi în zecile, cu sârcele la arene, unde mii de curioşi priveau cum erau sfâşiaţi de fiarele sălbatece. Şi pe acest drum, pe care îl ştiau că e drumul Golgotei, creştinii cântau, şi nişte cântece minunate.

Cum se poate explica aceasta? — Întrebă prietenul meu. Foarte simplu. Căci a celit cuvintele Domnului Isus, rostite în câteva clipe înaintea morţii, va prinde pe cu uşurinţă de ce atâtea însufleţire, chiar în faţa morţii, la cei credincioşi. Domnul Isus a spus: „Mă duc să vă pregătesc loc, că acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi”. Iată cauza însufleţirii lor. Ei aşteptau moştenirea celor pregătite de Domnul Isus.

Şi când e vorba să fi un astfel de moştenitor, a unei astfel de minunate moşteniri, cu siguranţă că nici lupta, nici jocurile, nici chinul, nici durerea, nici moartea, nici nimic de pe pământ nu poate scoate însufleţirea cu care îşi păstrează credinţa.

Oamenii cari au privit cerul, au auzit melodioase veşnicii cântări, cei cari au vorbit pe Isus cu ceata sfinţilor, îşi păstrează credinţa ori ce val de urgenţă ar veni peste ei. Dealungul istoriei, din timpurile apuse, sub prigoanele imperatorilor romani, sub închiziţie, în evul mediu. În timpurile moderne, sub asprimea grozava domnie a regimului comunist din vremurile noastre, credincioşii au murit mai bine, decât să fie trădătorii lui Isus.

Tie suflete, căruia ţi-am închinat aceste gânduri, îţi pun întrebarea dacă şi tu eşi un astfel de credincios?

BADEA LECA

Letişii şi răspândiţi**Farul Creştin****INDĂRĂTNICIA SPIRITUALĂ**

de Petru S. Popovici

„...şi n'aţi vrut!” Lc. 13:44.

În marea Sa dragoste pentru ca să salveze lumea, Dumnezeu a întrebinaţ două metode; **ameninţarea şi chemarea plină de dragoste**. Ameninţarea e exprimată prin cuvinte ca acestea: „Domnul va judeca cu dreptate şi fără părtinire”, „păcatul tău te va ajunge, „plata păcatului e moartea, etc., iar chemările Sale sunt: „Întoarceţi-vă şi vă voi ierta abaterile”, „Eu îţi şterg păcatele ca un nor”, „Veniţi la mine şi vă voi da odihnă”, „Eu vă dau pacea Mea”, şi atâtea altele. Cu toate acestea sunt o mulţime de oameni cari sunt încă pe drumul pierzării. Aceasta se datoreşte — la cei mai mulţi îndărătniciei lor spirituale.

Ţi-ai dat oare seama până acum **ce este această îndărătnicie?** În cuvintele scaldate cu lacrimi ale Domnului Isus pentru Ierusalim se găseşte şi acestea: „De-atâtea ori am voit să vă adun cum îşi adună cloşca puii supt aripi, şi n'aţi vrut”. De aici reiese că în îndărătnicia spirituală este o neascultare a dragostei Sale. Şi câte încercări nu a făcut El — „de atâtea ori” — ca să-te scape, dar tu ai rămas rece în faţa tuturor acestora, le-ai nesocotit. Dar nu e numai atât. Ea mai e o împotrivă directă faţă de Dumnezeu. Asta e mai mult decât neascultare fiindcă nu numai că nu faci ceea ce îţi spune ci faci contrariul. Şi câţi din cei de azi nu suferă de această incapacităţiere! Te-ai întrebă vreodată nu cumva eşti şi tu unul? Apoi tot ea este una dintre cele mai puternice arme ale diavolului de a te face să mergi orb şi spre pierzare. Ah, de ţi-ai da seama ce este această îndărătnicie?!

Să mai vedem **relele pe cari le aduce îndărătnicia**. Dar, fiindcă sunt prea multe voi lua numai câteva. După cum încăpătânarea copilului faţă de părinţi îl face să preardă multe bunuri, tot aşa şi aceasta ne face să pierdem multe binecuvântări. Pe lângă aceasta, ea te mai face să nu lucrezi pentru veşnicie şi să împiedeci şi pe altul să nu lucreze. Sunt prea mulţi de acestia prin bisericile noastre. De ar fi schimbat odată! Apoi îndărătnicia ta aduce întristarea lui Isus. Ev. Luca ne

spune că El a plons pentru că le-a văzut îndărătnicia. Insa una dintre cele mai grozave urmări închiderea timpului harului şi pierderea sufletului tău. Domnul Isus spune: „De atâtea ori am vrut să vă adun.. dar voi naţi vrut. Iată că de acum vi se lasă casa pustie...” ceea ce arată că îndărătnicia lor a făcut ca uşa harului să fie închisă pentru ei. Orice sfortare era zadarnică. Era prea târziu.

Dragul meu, mi se pare că şi tu faci parte dintre cei îndărătnici spiritualiceşte. De câte ori nu ţi-s'a spus să te întorci la Dumnezeu, iar tu mai mult te-ai depărtat? De câte ori nu ai nesocotit tu dragostea Sa? Cete face să fi împotrivitori faţă de tot ce e sfânt? Desigur numai îndărătnicia. Dar **ce să faci ca să scapi de aceasta?** Iată leacul: trebuie să recunoşti că eşti îndărătnic. Fii sincer faţă de tine şi nu tăgădui aceasta. Atâţia înainte de tine, au căzut pe genunchi şi plângând au mărturisit: „Am fost îndărătnici, am lucrat ce este rău, dar iartă, nelegiuirea noastră!” De ce să nu faci şi tu asa? Prin aceasta îţi salvezi sufletul tău. Domnul Isus vrea de mult aceasta. Şi aici e sâmburele mântuirii şi a vieţii creştine: **Să vrei ce vrea Isus**. El ţi-a pregătit mântuirea şi acum totul atârnă de voinţa ta. Nu vrei să o primeşti chier acum?

Ce gândeşte Dumnezeu despre mine?

(Urmare din pag. 2-a)

drept, religios, — dar nu tot aşa eşti şi înaintea lui Dumnezeu. Înaintea Lui nu eşti decât un păcătos care are nevoie de mântuire; şi mântuirea nu este decât în Domnul Isus Hristos. Dacă tu crezi cu adevărat în El şi îl primeşti în inima ta ca Mântuitor şi Stăpân de care să asculti în toate lucrurile şi necurmat, atunci El face din tine o făptură nouă, cu o viaţă nouă. Mersul tău în lumea aceasta va fi curat, iar în veşnicie vei fi cu El.

Încă odată te rog: nu sta nepăsător faţă de mântuirea ta! Căci ce folos ai avea dacă ai câştiga toată lumea, dar ţi-ai pierde sufletul? Aleargă la Domnul Isus! El te chiamă să-L urmezi. Grăbeşte şi mântueşte-ţi sufletul!

„Fiţi cumpătaţi, plini de blândeţe faţă de toţi oamenii”. Tit. 3:2.

De vorbă cu tinerii

In lucru...

Un tânăr credincios trebuie să fie întotdeauna în lucru, să știe să folosească orice împrejurare și ocazie pentru a face ceva pentru Salvatorul său. Am celtit într-o carte o foarte frumoasă întâmplare cu o fată credincioasă.

Se spune că o fată foarte frumoasă și foarte credincioasă mergând odată pe stradă, fu întâmpinată de un tânăr care îi șopti:

— „Ași vrea să te însoțesc...”

Fata se opri — și-i răspunse:

— „Primesc să mă însoțești, dar să-mi făgăduiești că vei intra unde voi intra eu...”

Tânărul zise:

— „Îți dau cuvântul că voi intra...”

Și așa merseră împreună o bucată de loc, după care fata se opri în fața unei biserici, unde intră.

Tânărul, deodată, nu voia să intre, dar aducându-și aminte de făgăduiala dată, intră după ea.

Acolo, tocmai se predica o predică prea frumoasă asupra datoriei creștinești ale tinerilor.

Atât de mult fu atins tânărul la suflet de cele ce s'au predicat încât la sfârșit când au plecat, zise fetei:

— „Îți mulțumesc pentru binele ce mi-ai făcut. — și te rog să mă ierți pentru neacuziunța mea”.

Fata surâse prietenește — și-i răspunse:

— „Nu mie ci Domnului Hristos să-i mulțumești, căci El mi-a dat gândul să te aduc aici.”

Fiecare tânăr trebuie să fie în lucru pentru Domnul și Mântuitorul nostru. El are nevoie de lucrul nostru. Lumea așteaptă ca noi să ne facem datoria. Voi tineri scumpi sunteți însărcinați de Cel ce a murit și Sa jefit pentru cei păcătoși ca să duceți vestea mântuirii la toți cei din păcate și umbra morții. Faceți-vă datorie! Fiiți la înălțimea însărcinării voastre!

Ce minunat să auzi gura unei ființe tinere mărturisind despre Domnul Isus unei aile ființe! Ce faliment pentru cel rău când tinerii își înțeleg rostul lor de a fi lumini în lume și glas de deșteptare

DĂRNICIA CREȘTINĂ

de N. Malca

Fără îndoială, știm cu toții că în lumea aceasta, sunt foarte mulți oameni bogați: milionari, pe cari lumea îi socotește ca mari proprietari, dar dacă ținem seamă de ceea ce spune Dumnezeu, nimeni nu e proprietar în lumea aceasta. Dumnezeu este singurul proprietar și stăpân al întregului univers. „A lui este pământul cu tot ce este pe el.” (Ex. 19:5. Ps. 50:19). Deci dacă totul este al Lui, atunci e dela sine înțeles, că, omul nu are nimic. „Cine dă ploaia și căldura soarelui, cari fac să rodească holdele?... Cine dă omului putere de muncă, prin care el poate câștiga pâinea de toate zilele?...” și sunt sigur că un om cuminte nu poate răspunde altfel, decât că numai singurul Dumnezeu poate face acestea. Prin urmare tot ce are omul, nu este al lui, ci este al lui Dumnezeu. Omul le-a primit numai pentru administrare! Adică el, trebuie să administreze averea lui Dumnezeu. Și dacă e vorba de averea lui Dumnezeu, El neapărat pretinde ca ea să fie administrată în mod cinstit.

Noi știm că un administrator, trebuie să dea stăpânului său, ceea ce i se cuvine. El nu poate opri pentru sine din averea stăpânului său, decât numai plata ce i se cuvine pentru lucru. Și acesta înseamnă că el trebuie să dea stăpânului său, mai mult decât oprește pentru sine. Tot la fel trebuie administrată și averea lui Dumnezeu. „Creștinul trebuie să dea lui Dumnezeu ce este a Lui”, (Luca 20:25). Și sprijinindu-ne pe regula de administrație de mai sus, el trebuie să dea lui Dumnezeu mai mult decât oprește pentru sine. Dacă legea a cerut omului a zecea parte din tot venitul său, atunci cu siguranță harul, care este cu mult mai bogat decât legea, cere mai mult. De aceea, creștinul care este sub har, trebuie să dea de bună voie cel puțin a zecea parte pentru Domnul.

I.

ORIGINEA ZECIUELII.

1. DIN INIMA RECUNOSCĂTOARE A OMULUI.

Cine a sugerat lui Avraam ideea să dea pentru cei pierduți! Vă scriu acestea cu gândul de a vă inspira și de a vă da un mai mare avânt în lucrarea la care sunteți înjungați prin însăși mântuirea voastră. Căci a fi mântuit înseamnă a căuta să aduci pe alții la mântuire.

În lucru... tineri scumpi, pentru Isus, pentru fericirea de vezi a semenilor a iubiților noștri. Cu Dumnezeu înainte, cu El și pentru El putem face minuni. Nimic nu e imposibil în fața celui ajutat de Cel Atotputernic. În lucru... e locul nostru al fiecăruia.

A. P.

zeciuială lui Melhisedec? (Gen. 14:20). Cine a îndemnat pe Iacov ca să făgăduiască lui Dumnezeu, că i va da a zecea parte din tot ce primește dela El? (Gen. 28:22). Și sunt sigur că un creștin care cunoaște Biblia, nu poate spune că legea le-a dat harul acesta! Fiindcă în timpul lui Avraam și Iacov n'a existat legea!

Ceace i-a îndemnat pe ei să dea a zecea parte, a fost inima lor recunoscătoare. Ei au recunoscut că tot ce aveau, au primit dela Dumnezeu. Și faptul acesta i-a făcut să-L onoreze cu darul recunoștinței lor: ZECIUALA. Ei și au dat seama că numai prin aceasta puteau să recunoască bunătatea Lui nemărginită. Ei înțeles că adevărata recunoștință, nu se învânte de mulțumire, ci în faptul de a da dăruia lui Dumnezeu cu bucurie a zecea parte din tot ce au primit dela El.

Prin urmare, zeciuala este o lege a lui Dumnezeu scrisă nu pe piatră sau pe hârtie, ci în inima adevăratului creștin care este recunoscător. Ea este partea din Dumnezeu, pe care isprivnicul credincios, n'o poate opri pentru sine.

2. DELA DUMNEZEU — CONFIRMAREA DE HRISTOS.

Dumnezeu spune poporului, să aducă în casa visteriei, toate zeciuelile! (Malac. 3:10). Aceasta nu este o lege omenească care poate fi schimbată după gustul poporului, ci este o poruncă veșnică dată de Dumnezeu și confirmată de Hristos în Noul Testament, (Matei. 23:23). El ne miră și laudă dărnicia văduvei cu 2 denari, care a dat totul. Și aceasta înseamnă că Hristos nu numai că nu combate zeciuala, dar dimpotrivă, se bucură și-i pe bine când cineva dă totul ca văduva.

Apoi când El arată tânărului bogat că trebuie să facă pentruca să aibă viață veșnică, îi spune să vândă toată averea și să dea banii la săraci, (Matei. 19:21). Prin aceasta El pretinde tânărului să dea totul, nu numai zeciuală.

Faptul pentru care în Noul Testament nu s'a insistat asupra zeciuelii, decât a fost aprobată de Hristos, este că primii creștini, dăruiau totul pentru împărăția lui Dumnezeu, (Fapt. 2:45). Iar mai târziu dăruiau după puterile lor, și chiar peste puierile lor, (II. Cor. 8:3). Din toate acestea rezultă că dărnicia primilor creștini, a fost mai mult decât zeciuală, deci este natural că nu mai era cazul ca să se mai amintească de ea. De altfel zeciuala este dărnicia minimă (cel puțin) a credinciosului sub har: fiindcă harul dă cu mult mai mult. Așa că un creștin adevărat, care are gândul lui Hristos, nu

(Continuare în pag. 7-a)

DĂRNICIA CREȘTINĂ

(Urmare din pag. 6-a)

Ceai cu o singură condiție se va abate de-
tias zeciuială, ca să dea mai mult.
par Căl, de recunoscători trebuie să fim
28:30, pentru că ei, (primii creștini) au dă-
roamă după puterile lor, peste puterile lor
-a și chiar totul, pentru că Evanghelia să ne
măre propovăduită și nouă! Ar fi un păcat
sigător la cer, ca noi creștinii de a-
ea săci, cari suntem cu mult mai mulți de-
toată primii creștini, să nu dăruim cel pu-
-a pan a zecea parte din venitul nostru, pen-
-la amoa peste Mântuirii să fie vestită și al-
-oșter păcătoși! Ori ne închipuim că toată
-se amea a auzit de pocăință? O, nu
-recașilor!!!

Ai auzit vreodată

— De câte ori a fost încălzit cuptorul
în care au fost aruncați cei trei tineri în-
-vezători în Domnu?
— De munțile pe care a fost proorocul
-imos un simplu cioban la oi?
— De cum a chemat-o pe soția lui
-Moise?
— Că Apostolul Pavel a câștigat suflete
-în timpul cât a fost închis în inchi-
-soarea din Roma?
— Că Apostolul Pavel s'a împotrivit
-nemenilor cari voiau să-l persecute dar
-a fugit când femeile au încercat să facă
-aceasta?

Iarna bate la ușă.

Frigul cere o îmbrăcăminte groasă,

Pentru copiii se cere o hrană mai bună!

Gândiți-vă că, Dumnezeu din cer privește
să vadă cât dai tu din veniturile și din
-roadele tale, celor fără mamă și fără tată.

El știe și vede totul.

Avem Orfelinatul din Prilipeț,

jud. Caraș, și Orfelinatul din Si-

meria, jud. Hunedoara,

unde copiii orfani sunt îngrijiți cu multă
dragoste. La aceste orfelinate poți depune
ajutoarele tale, ca apoi să le reprimești
în cer, în glorie. „Cine pe sărac ajută...
pe D-zeu împrumută”. Trimite imediat a-
-jutorul tău. El va alina o durere, va adu-
-ce mulțumire celor mici și sărmani.

Din lumea
religioasă

Dela noi

Fr. Vasile Belcu a ținut la 28 Septem-
-vrie 1941 un botez cu 5 suflete în comuna
Laz, județul Arad. Au luat parte frați și
surori din mai multe comune din jur.
A cântat corul din loc, condus de fr. C.
Miclea și duete și cvarieturi. Din cuvântul
Domnului au mai predicat frații: V. Van-
-ciu, T. Emilian și M. Cristea.

Frații din comuna Sangul, jud. Arad,
au fost vizitați pentru a se bucura și mân-
-găia împreună, de frați și surori din co-
-munele Fibiș, Firiteaz și Fiscut. S'a pre-
-dicat cu această ocazie din cuvântul Dom-
-nului de mai mulți frați, s'a ținut școala
duminicală și tineret. A cântat corul co-
-piilor din Fibiș, condus de sora Eie-
-na Henț.

Frații din comuna Zorlențul Mare, jud.
Caraș, au avut o deosebită bucurie, având
în mijlocul lor pe fr. N. Dărăban, predi-
-catorul din Reșița.

În ziua de 6 August a. c. a avut loc în
biserica baptistă din Someșul Rece, jud.
Turda un botez cu 12 suflete cari au de-
-pus mărturia publică a credinții și pre-
-dării lor în mâna Domnului Isus. Botezul
a fost oficiat de fratele lucrător al cercu-
-lui. Au mai predicat din cuvântul Dom-
-nului fr. Bandi Vasile, și Căndea Ioan.

În ziua de 12 Oct. a. c. frații din co-
-muna Fizeș, jud. Caraș au avut o învio-
-rare sufletească fiind vizitați de un grup
de frați din Reșița. Au vorbit din cuvân-
-tul Domnului sora Ana Bredicean, I. Li-
-ghezan și M. Ciolaca.

În ziua de 14 Septembrie a. c. în bise-
-rica din Curtici, jud. Arad, a avut loc un
botez cu 17 suflete. Actul botezului a fost
îndeplinit de fr. Teodor Iov. A cântat mu-
-zica și corul din loc.

În ziua de 23 Sept. a. c. surorile și
frații din Craiova, au condus la mormânt,
corpul neînsuflit al sorei în Domnul
Marta Crișanovschi.

Fată de predicator german, tatăl ei
fiind primul misionar în Craiova. A fost
crescută bine și în spiritul Domnului Isus.
A plecat și a studiat în Școala de fete din
București, de unde s'a întors încărcată cu

mireasmă sfântă, a depus o vie și neîntre-
-ruptă activitate pe teren spiritual. În
școală de fete a depus o râvnă pe care
o cunosc toate fostele ei colege. A lucrat
cu multă dragoste între copii, în școala
duminicală. S'a căsătorit și Domnul a dă-
-ruit-o cu trei fetițe, cea mai mare de 6
ani. Ca soție a fost ideală, ca mamă a
fost de admirat. A știut să însufle în od-
-rașele ei încă din frageda copilărie cre-
-dința în Domnul Isus.

În urma ei rămân, soțul cu inima frân-
-tă, o mamă bătrână, trei fetițe fără ma-
-mă, societatea femeilor, a cărei preșe-
-dintă era, fără îndrumătoare, copii din
școala duminicală fără învățătoare, și
biserica fără una din cele mai bune mem-
-bre ale ei.

La înmormântarea ei s'a putut vedea cât
de apreciată a fost printre cunoscutele ei.
Au fost lacrimi și flori, durere și pierde-
-re. Au petrecut-o la locul de odihnă până
la venirea Domnului biserica, cunoscuții,
colege și profesori. Domnul să poarte gri-
-ja micilor orfane, să mângăie pe cei în-
-tristați.

Dela alții

În Persia în întreg anul 1937 nu s'a
vândut decât un singur exemplar de
Noul Testament. Un mic exemplu de cât
de mare e nevoia de lucrători și de ră-
-spânditorii de lumină.

În Tibet, iarăși, în anul 1936 nu s'a vân-
-dut nici măcar un singur exemplar din
Noul Testament. În anul 1937, s'a reușit
să se vândă abia un singur exemplar din
Noul Testament. Cine are urechi să audă,
și cine are ochi să vadă. Cine a cetit să
caute să înțeleagă cuvintele din rugăciu-
-nea, „Trimite Doamne lucrători, că mare
e lucrul!”

H. Caudill predicatorul baptist spaniol
din Cuba s'a născut la 17 August 1903.
S'a pocăit din tinerețe și s'a decis pentru
a-și sacrifica viața pentru slujba vestirei
printre spaniolii din Cuba. După ce a
terminat liceul și universitatea, a urmat
cursurile de seminar. A fost ordonat pre-
-dicator în anul 1929. De atunci și până
astăzi lucrează cu mult zel și lucrarea sa
e din belșug binecuvântată de Domnul.

„Înțelepciunea care vine de sus este curată, cu roade bune, nefățarnică”. Iacov 3:17.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Maestrom

Sunt legende despre care nu știi când și cum s'au născut, și pe care le primești așa cum au ajuns până azi; dar sunt și unele care s'au născut în vremea noastră ca Maestromul, care este un vârtej de apă, ce ia naștere din întâlnirea unor curenți care bat între una din insulele arhipelagului Loffoden și coasta de Nord a Norvegiei. Acest vârtej, e departe de a fi un pericol pentru vasele de azi, cel mult pentru bărcile de pescari. Romancierul american Edgar Poe, scriitor de talent și care avea darul să provoace, prin scrisul lui mare spaimă cititorului, face din Maestrom, într-o descriere lugubră, o enormă pâlnie de apă de 100 metri adâncime, și ai cărui pereți lichizi se învârtesc cu o viteză vertiginoasă, ceace produce până la mare depărtare un curent învârtitor de o putere extraordinară. Dacă un vapor, oricât de mare ar fi, se găsește într'un moment în această pânză de apă ce se învârtește nebun, începe și el să se învârtească, când e la margine mai încet, dar pe măsură ce vârtejul îl duce spre pâlnie, vaporul intră într'un dans nebun, încât nici o manevră, ori cât de abilă ar fi, nu poate scăpa vaporul de a fi tras în abizul mării, căci ajuns pe marginea pâlniei, vasul se înclină fără măsură și sfârșește prin a fi supt și înghițit în pâlnia fatală.

Citit de unul, citit de altul, istorisit de unul, înflorit de altul „Maestromul” devine celebru, și astfel o nouă legendă e născută.

Fă-mă asemenea Ție

O misionăriță a luat un copil orfan Indian, ca să-l crească. Ea l-a învățat despre Isus. Într-o seară când copilul a împlinit 6 ani, misionărița i-a zis: „Acum roagă-te tu singur cu cuvintele tale”. Voi ce credeți cum a fost rugăciunea copilului indian? Ea — a fost o bună rugăciune pentru un copil, Rugăciunea a fost următoarea:

„Scumpe Isuse fă-mă asemenea Ție când erai Tu de 6 ani.

Cercetați-vă

Cei vechi povestesc despre un mare bogătaş, împotriva căruia vrăjmașii lui s'au unit ca să-l omoare; și au hotărât o zi, în care să-și ajungă planul. Unul din prietenii celui bogat, a aflat lucrul acesta și a căutat să-și înștiințeze prietenul de ceea ce au pus la cale dușmanii lui. Și i-a trimis o scrisoare în care îi scrie despre ceea ce aflase. Trimitând cu ea pe un servitor, i-a poruncit să-i spună să citească scrisoarea imediat cum o, primește. Ser-

vitorul i-a zis: „Stăpâne citește chiar acum această scrisoare, pentru că cuprinde lucruri foarte însemnate pentru dumneata...”

Dar el a răspuns: „Acuma n'am vreme pentru lucruri însemnate”. Astăzi eu pretrec cu ai mei. Lucrurile însemnate pe mâine. În aceea noapte a fost însă ucis și a doua zi în lucrul unde trebuia citită scrisoarea, zăcea trupul mort al celui ce n'a vrut să i-a în serios înștiințarea.

Ce pildă bună pentru cei nepăsători cărorora le place să amâne. Cercetați-vă, cercetați-vă serios și vedeți în ce stare vă găsiți fiecare. Fie că starea voastră ar fi de nepăsare, fie de îndoială, nu e îngăduit să rămâneți în ea. Te cercetezi tu?

Rațiune

În clipa morții, numai viața celui ce s'a rugat luptat și s'a jertfit pentru scopurile lui Dumnezeu, are înțeles că a existat. La toți ceilalți clipa morții pune o întrebare grozavă:

„Pentru ce a trăit? pentru ce s'a născut și-a trecut prin lume?”

Intâi Biblia

Se spune că acum câteva veacuri Alexander Duff a transportat cu o corabie o mare bibliotecă în India. Pe drum, în apropiere de Capul Bunei Speranțe i-a apucat o mare furtună. Barca a fost sfărâmată, iar călătorii abia au putut să se salveze pe ei în niște bărci. Toate volumele cari conțineau în ele multă valoare literară și de știință s'au inecat. După câteva zile, a fost găsită la mal, pe nisip, Biblia care era în bibliotecă. Duff, care

până atunci nu prea citise în Biblie, a fost atât de adânc atins de această întâmplare și minune, că a luat-o' s'a așezat jos, deschis paginile ei, și la cei câțiva oameni cari erau cu el, le-a citit din paginile ei. De atunci ea a fost cel mai bun prieten al vieții sale.

Este Biblia și prietenul tău nedespărțit. Vorbește prin Dumnezeu sufletului tău?

Alfabetul în greaca

Alpha	a
Beta	b
Gamma	g
Delta	d
Epsilon	e (scurt)
Zeta	z
Eta	e (lung)
Theta	th
Iota	i
Kappa	k (ori c tare)
Lambda	l
Mu	m
Nu	n
Xi	x
Omicron	o (scurt)
Pi	p
Rho	r
Sigma	s
Tau	t
Upsilon	u (ori y)
Phi	ph
Chi	kh
Psi	ps
Omega	o (lung)

„Eu sunt Alfa și Omega, Cel dinîncele și Cel de pe urmă, Inceputul și sfârșitul.”

Apoc. 22:13.

Pentru abonații noștri

În urma prețurilor la materiale necesare pentru tipărirea unei reviste,

În urma faptului că abonamentul la revistele noastre e foarte mic și din el nu se pot acoperi aceste spese,

Și pentru dorința de a avea o revistă bună în toate condițiunile,

— să apară regulat,

— să aibă o înfățișare cât mai frumoasă,

— să nu facem datorii,

Am stabilit prețul unui abonament la reviste după cum urmează:

FARUL CREȘTIN pe un an 180 lei, pe o jumătate de an 95 lei.

CĂLAUZA pe un an 70 lei, iar pe o jumătate de an 35 lei.

Sperăm că toți iubiiții noștri abonați și cetitori ne vor înțelege, și vor putea vedea că am stabilit abonamentul la cea mai mică sumă posibilă pentru vremurile de azi.